

[Jørgen Otsen.]

ket, gennemføres inden 31. Marts, til hvilket Tidspunkt ovennævnte Lov Nr. 610 udløber. Det, at den endelige Lov endnu ikke er vedtaget af Rigsdagen, gør det derfor paakrævet, at der træffes Foranstaltninger til, at den hidtil i Særklasser gennemførte Undervisning af Børn fra de tysksprogede Skoler ikke bliver afbrudt, inden der foreligger en anden Ordning. Det foreslaas derfor, at den midlertidige Lov Nr. 610 forlænges indtil 1. November i Aar. Under Lovforslagets Behandling i et Folketingsudvalg er et Flertal blevet enigt med den højtærede Undervisningsminister om at lade Forlængelsen gælde til 1. November i Stedet for som oprindeligt foreslaaet kun 3 Maaneder til 1. Juli, fordi der fra forskellig Side er udtalt Ønske om en saadan Forlængelse, og ikke fordi Flertallet vil udsætte Arbejdet for en endelig Ordning af Skoleforholdene i de sønderjyske Landsdele. Tværtimod har det været en Forudsætning, at Udvalget, der behandler den endelige Ordning, skal være færdigt med sit Arbejde inden Udgangen af September Maaned.

Paa mit Partis Vegne skal jeg tiltræde denne Ordning og anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Det er efter min Mening kun godt, at der bliver bedre Tid til at gennemføre den endelige Skolelov for Sønderjylland, den Lov, der gerne skulde være af en saadan Karakter, at den kan holde ud i Fremtiden og skabe den Ro om Skolen i Grænselandet, som alle ønsker. Den endelige Lov maa derfor underkastes en grundig og omhyggelig Behandling. Jeg tror ikke, der sker nogen Skade ved at fortsætte endnu et Stykke Tid med den midlertidige Ordning, hellere det end at træffe overilede Beslutninger, som man ikke med nogenlunde Tryghed kan vente vil være holdbare. Det gælder ikke blot om at imødekomme Øjeblikkets Stemninger og Ønsker paa Skoleomraadet i Sønderjylland, men det gælder om, som udtalt af den højtærede Undervisningsminister forleden Dag i det andet høje Ting og af det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen her i Aften, at finde en Løsning, der kan staa for Historiens Dom.

Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

P. N. Petersen (Røjle): I Forbindelse med dette Lovforslag vil jeg gerne sige, at jeg kunde have ønsket den midlertidige Lovgivning forlænget mindst et Aar, da de Forhold, der staa i Forbindelse med Undervisningen af det tyske Mindretals Børn i

Sønderjylland, langtfra er afklarede. Jeg er af den Opfattelse, at de stærke Stemninger, vi møder forskellige Steder, men navnlig i Grænseegnene, mindst af alt er egnet til at danne Grundlaget for en varig Ordning af det tyske Mindretals Skoleundervisning. Hvis man vil se roligt og nøgternt paa dette Forhold, skulde man jo synes, det laa saa lige for, at man ventede med en varig Ordning, indtil alle Forhold virkelig var afklarede, men saadan er det jo ikke. Det synes som om man fra visse Sider netop ønsker en varig Ordning gennemført i største Hast. Det ærede Medlem Hr. Alfred Kristensen sagde, at han ikke kunde se, hvorfor man ikke kunde gennemføre en varig Ordning nu.

Det kunde være fristende at komme ind paa mange af de Betragtninger, som vi jo har været inde paa før ogsaa her i denne Sal angaaende disse Forhold, men det vilde føre alt for vidt. Jeg vil ved denne Lejlighed kun pege paa en eneste Ting, fordi det er denne Ting, der for mig vejer langt, langt tungere end noget andet. Det er Forholdet til det danske Mindretal Syd for Grænsen. Vi skulde nødig løbe den Risiko, at vi, naar Tyskland atter bliver stærkere, end det er nu, dernede Syd for Grænsen havde en Ordning for det danske Mindretal, som var langt, langt bedre end den, som gjaldt for det tyske Mindretal Nord for Grænsen. Hvis noget saadant skulde ske, vilde det være ikke mindre end en stor Fare for det danske Folk som saadant.

Der er to Opfattelser, som staa over for hinanden angaaende Skoleforholdene i Sønderjylland. Spørgsmaalet er, om man helt skal afskaffe de tysksprogede kommunale Skoler eller ikke. Og der er Stillingen, som de ærede Medlemmer ved, den, at der i hvert Fald er en stor dansksproget kommunal Skole i Flensborg, som har omkring ved 1000 Børn i Øjeblikket, og hvor der er mange, som venter paa at blive optaget. Det er endvidere en Kendsgerning, at man saa langt sydpaa som i Slesvig arbejder paa at faa en dansksproget kommunal Skole. Det er ogsaa en Kendsgerning, at mangfoldige af Kommunerne Syd for Grænsen stiller offentlige Lokaler til Raadighed for Undervisning for danske Børn. Saadan er altsaa Stillingen Syd for Grænsen i Øjeblikket, og hvis Forholdene udvikler sig paa samme Maade ogsaa i Fremtiden, vil det medføre, at man faar en langt, langt bedre Ordning i skolemæssig Henseende for det danske Mindretal Syd for Grænsen, end man fra visse Sider tilstræber, at vi skal have for det tyske Mindretal Nord for Grænsen. Det Ansvar kan jeg